

[Fibiger.]

Staten og de paagældende Amter eller Kommuner i Fællesskab.

Jeg tænker her paa, at Tiden nu maa være inde til at faa bygget en Bro over Oddesund. Ærede Medlemmer er maaske ikke rigtig inde i Forholdene deroppe. Thy er et godt, tæt befolket Land, der overføres mange Jernbanevogne, og der er stor Udførsel fra Thy af levende Kreaturer, Fisk, Smør, Flæsk o. s. v. Det fremgaar saaledes af Statsbanernes sidst offentliggjorte Regnskab, at der er overført lige saa meget paa Oddesund-Overfarten som paa Gedser-Ruten. Paa Gedser-Ruten er overført 40 550 Godsvognaksler og paa Oddesund-Ruten 40 832. Antallet af Post- og Rejsegodsvognaksler er nogenlunde efter samme Maalestok: Gedser-Ruten 10 814, Oddesund-Ruten 11 482.

Man vil saaledes forstaa, at der er betydelig Trafik deroppe, og det vilde være af stor Betydning, om man kunde faa en Bro. Færgefarten giver til Trods for, at der overføres saa stor en Godsmængde, betydeligt Underskud hvert Aar, for Tiden vist noget over 100 000 Kr., i de dyreste Aar var Underskuddet betydeligt større. Det er blevet mig sagt fra sagkyndig Side, at en saadan Bro kunde bygges for 3—4 Mill. Kr.; hvorvidt det er rigtigt, ved jeg ikke, men hvis det er rigtigt, vilde det være en god Forretning at bygge en Bro.

Jeg tænker mig, at Broen skulde bygges af Staten og Thisted og Ringkøbing Amter i Forening med Tilskud fra disse Vejmillioner. Kapitalværdien af Beparelsen for Staten kan vel nok sættes til godt et Par Mill. Kr., og hvis man saa faar et Tilskud i 5 Aar fra Vejmillionerne, vil det ikke blive uoverkommeligt, heller ikke for Amterne; naar man kan faa et ret stort Beløb fra Motorskatten, kan det ikke blive til direkte Udgift for Amtet.

Jeg skal ikke paa nuværende Tidspunkt komme ind paa Rentabilitet o. s. v., men kun sige, at det er en Sag, der nu kræver sin Løsning paa en eller anden Maade, saa vi kan faa en kombineret Jernbane- og Færdselsbro. Det vil være af stor Betydning for hele Samfærdselen og selvfølgelig et stort Gode for Thy, der jo har en afsides Beliggenhed, og det vil ogsaa rent erhvervsmæssigt set betyde meget.

Naar nu Hanstholm Havn en Gang bliver færdig, bør Broen her blive til Virkelighed. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til om dette Spørgsmaal om Hanstholm Havn at sige, at jeg haaber, at der nu bliver sat stor Kraft ind paa at faa den færdig. Om

man kan klare sig med det Beløb, der er foreslaaet til Fortsættelsen, eller om der skal bruges mere, ved jeg ikke, men i hvert Fald vil jeg haabe, at der stilles de Midler til Raadighed, som Vejrforholdene tillader os at udnytte, saaledes at det ikke skal trække ud i en alt for lang Aarrække, inden denne Havn bliver færdig.

For øvrigt mener jeg, at det er unødvendigt at beskæftige sig videre med det Spørgsmaal, for jeg er enig med Trafikministeren i det, han i Fjor udtalte angaaende denne Sag: at han betragtede Spørgsmaalet om Hanstholm Havn som afgjort ved Afstemningen i Folketinget i 1925. Hvad Bygmesteren angaar, synes jeg, at han ved Bygningen af Hirtshals Havn har vist, at han kan fuldføre det Hverv, han har paataget sig: Bygning af to gode Vestkysthavne til Gavn for hele Fiskerbefolkningen ved Vestkysten og for hele vort Samfund. Allé de Skriverier, der har været og bliver ved med at være angaaende denne Sag, tror jeg ikke, man skal skænke videre Opmærksomhed, men man skal sige, saaledes som Trafikministeren sagde, at Spørgsmaalet er afgjort, Havnen maa selvfølgelig bygges færdig.

Med Hensyn til Oddesund-Broen vil jeg altsaa gerne anmode Ministeren om at tage velvilligt paa Henvendelsen desangaaende, saa der hurtigt kan blive foretaget de fornødne Undersøgelser vedrørende Bundforhold, Rentabilitetsberegning o. s. v., og det ikke skal være for længe, inden Broen er en Virkelighed.

Naar man gennemlæser Statsministerens Tale ved Rigsdagens Aabning, faar man ikke Indtryk af, at Regeringen har Øjnene opladt for, at vi staar foran en økonomisk Krise her i Landet. De Ting, der peges paa i denne Tale, tyder ikke paa, at Regeringen vil sætte noget ind paa at komme Erhvervene til Hjælp, saa meget som Staten nu en Gang kan hjælpe. Jeg har ikke den Opfattelse, at Staten kan gøre saa forfærdelig meget, og jeg mener heller ikke, at det er Statens Opgave, men paa de Omraader, hvor der fra Statsmagtens Side kan sættes ind, bør der gøres et Forsøg.

Jeg tænker her nærmest paa Afsætningsforholdene. Man kan se, at Ministeriet paa et tidligere Tidspunkt har haft Øje for, at det var nødvendigt at forsøge at gøre noget her, idet man nedsatte forskellige Markedskommissioner for at finde nye Markeder. Men da disse Kommissionsberetninger jo ikke har kunnet paavise nye Veje paa Grund af de herskende handelspolitiske Forhold ude i Verden, har man tilsyneladende opgivet ethvert Forsøg paa